

S.E. Mons. Antuan Ilgıt'ın Kutsama Töreni vesilesiyle
S.E. Mons. Paolo Bizzeti'nin Kapamış Selamlama Konuşması

İstanbul, Sent Antuan Bazilikası, 25 Kasım 2023

Kutsal Makam Roma tarafından Anadolu'da Episkopos olarak görev yapmam istendiğinde, yaşım ve diğer pek çok faktör göz önüne alındığında, bunun taşan bir nehrin bir kıyısından diğerine vuran kayık gibi Episkoposluk makamına kaptanlık edeceğimle ilgili bir durum olacağı hemen anlaşılıyordu. Nitekim beş yılı aşkın bir süredir Anadolu Havarisel Vekilliğinde Episkopos yoktu ve Vekilliğin geleceği belirsizdi.

1978 yılında âşık olduğum bu büyüleyici ülke Türkiye'nin Kilisesi'nde bu 'kaptanlık' hizmetini bana emanet ederek bana verdiği büyük armağanı için Rab'be şükrediyorum. Türkiye aslında eşsiz bir ülkedir; coğrafi, tarihi, kültürel ve dini açıdan şaşırtıcı çeşitliliğe sahip muazzam bir mozaiktir. Bu alanda hiç yorulmadan saatlerce konuşabilirim. Bir Hristiyan ve bir Episkopos olarak, şimdi bu ülkeyi gerçekten özel kılan birkaç hususun altını çizmek istiyorum. Hristiyanlık bu topraklarda büyüdü: Burası Kilise'nin, hatta Kiliselerin Kutsal Toprakları'dır. Gerçekten de Hristiyanlık, Kutsal Ruh'un yaratıcı zengin gücü sayesinde çoğul olarak doğdu ve çoğul olarak kalmaya devam ediyor. Ancak dünyanın dört bir yanından milyonlarca hacıyı kendine çeken sadece Hristiyan geçmişi değildir, Türkiye'yi Hristiyanlar için çok özel bir ülke haline getiren bir şimdiki zamanı da vardır.

Öyle ki İstanbul Patrikhanesi'nin zenginliğini ve İstanbul'un Ekümenik Patriği Ekselans Başpiskoposu I. Bartholomeos Hazretleri tarafından verilen peygambersel yönergelerini uzun zamandır biliyorum: Bu vesileyle, burada da beni her zaman büyük bir sevgi ve saygıyla karşıladığı için kendisine teşekkür ediyorum.

Ancak benim bu yıllardaki kişisel keşfim Süryani Kilisesi oldu ve Episkoposluk kutsama törenim için Padova'ya kadar gelen Adıyaman Metropoliti Ekselansları Melki Yürek'e çok minnettaram. Süryani Kilisesi'nin teolojik, ruhani ve litürjik zenginliği, şehitlerinin -günümüze kadar uzanan-tanıklığı, kilise ve manastırlarının güzelliği, bakımlılığı ve Türkiye'nin güneydoğusunda yeniden canlanmakta olan manastır yaşamının kalitesi beni büyüledi. Bu vesileyle, Hristiyan Batı'da bu kadar az tanınan bu Kilise'yi daha iyi tanıtmak amacıyla, Kardeş Sabino Chialá ile birlikte, hâlihazırda İtalyancası var olan ve yakında Türkçe olarak da yayınlanacak bir rehber kitap yazmak istedim.

Bu kardeş Kiliselerin tanıklığı ve aynı zamanda Protestan geleneğine mensup çeşitli toplulukların azimle İncil'i duyurma faaliyetleri sayesinde Hristiyanlık anlayışım büyük ölçüde zenginleşti. Her Hristiyan Kilisesi'nin değerli İncil müjdeleme armağanları sağlayabileceğine ve alabileceğine kesinlikle inanıyorum. Türkiye'deki ekümenik sorumluluk öncelikle konferanslarla değil, Hristiyan halkın, özellikle de farklı Hristiyan mezheplerine mensup Hristiyan eşlerin Rab İsa için sevgiyle bir arada yaşadığı ailelerin gerçek bağlılığıdır; çeşitlilik içinde birliğin bir ütopya değil, somut bir olasılık olduğuna tanıklık ederler. Sık sık Türkiye'nin, Rab'bin biz Hristiyanları birbirimizle barış içinde yaşamaya davet ettiği bir 'laboratuvar' olduğunu söylemişimdir: Bu şekilde dünyaya, bölünmelerin ve savaşların geçmişinin sonsuza dek geride bırakılabileceğine dair bir tanıklık sunabiliriz. Bu konuda Türkiye'deki Hristiyan Kiliseleri öncü konumdadır: Güçlü bir geleneğe ve canlı bir bugüne sahip olan bu Kiliseler, tanıklıklarımı dünyadaki tüm Hristiyanlara bir armağan olarak sunabilirler.

Türkiye başka pek çok açıdan da istisnai bir ülkedir ve uluslararası sahnedeki öneminin artması da bunu kanıtlamaktadır. Türkiye'nin tamamı, etnik gruplar, diller, gelenekler, kültürler ve dinler arasında barış içinde bir arada yaşama arayışının laboratuvarıdır. O halde, 'Bu ülke çok yaşasın!' Ayrıca Anadolu Havarisel Vekilliği'ne sunduğum hizmetlerim boyunca büyük bir saygıyla bu topraklarda beni ağırladığınız için de size teşekkür ederim!

Tüm bu nedenlerden ötürü, bu toprakların bir evladını Episkoposluk görevine seçtiği için Tanrı'ya ve Papa Françesko Hazretleri'ne özellikle minnettarım. Nihayet Türkler için bir Türk evladımız var ve nihayet bu ülkenin kültüründen beslenen ve kendini kendi dilinde, kendi tarzında ifade eden yerel bir Latin Katolik Kilisesi'nin büyümesinde umutluyuz.

Bu ülkedeki Latin Kilisemizin mirasını korumuş olmakla her övgüyü hak eden çeşitli din adamları Topluluklarına mensup olan biz yabancılar, yerel Episkopos'un önderliğinde çok etnikli ve çeşitli Episkoposluk kilisesinin gelişebilmesi için bugün her zamankinden daha fazla hazır olmalıyız. Buradaki görev, tüm dünyada olduğu gibi burada da İncil'in ihtişamını ve İsa'nın kişiliğini, insanlar arasında hiçbir ayırım yapmayan bir Tanrı'nın sevgisini duyurmaya kendini adanmış bir Kilise inşa etmektir, nitekim Rabbin sevgisi tamamen karşılıksızdır: Biz hepimiz günahkârız ama geçmişimiz ne olursa olsun her birimiz O'nun tarafından kabul görüyor ve seviliyoruz. Bu, Hristiyanlığın en büyük özgünlüklerinden biridir.

Ancak yoksulların Tanrı'nın yüreğinde özel bir yeri vardır. Bu nedenle Türkiye'deki kiliseler ve özellikle de din adamları olan çobanlar, her türlü lüks ve ayrıcalıktan vazgeçmeli, halkın arasında yaşamalı; alçakgönüllü ve özverili bir hizmet örneği sergilemelidir.

İncil'de yazıldığı gibi, "Kulun olan ben artık huzur içinde gidebilirim, ya Rab" (Luka 2,29) diyeceğim zamanım yaklaşırken, senin için sevgili Antuan ve hepiniz için güzel dileklerim bunlardır.